

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Pál Albert ügyvéd (cím) által képviselt név (cím) felperesnek, dr. Mészáros Erika ügyvéd (cím) által képviselt név (cím) I. rendű és név (cím) II. rendű alperes ellen ajándék visszakövetelése iránt indított perében a Pest Megyei Bíróság 2007. szeptember 18. napján hozott 18.P.28.331/2006/4. számú ítélete ellen a felperes részéről 5. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alpereseknek egyetemlegesen 120.000 (százhuszezer) forint másodfokú perköltséget és térítsen meg az államnak külön felhívásra 450.000 (négy százötvenezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes harmadik, a II. rendű alperes második házasságából 1987. október 16-án született I. rendű alperes az 1990. február 28. napján kötött adásvételi szerződéssel megszerezte az 1.sz. ingatlan tulajdonjogát szülei haszonélvezeti jogával terheltén. A felperes keresetében az ingatlan $\frac{3}{4}$ tulajdoni illetőségét, mint ajándékot a Ptk. 582. § (3) bekezdésére hivatkozással visszakövetelte. Érvei szerint az ingatlan vételár túlnyomó részét azzal a feltevessel ajándékozta az I. rendű alperesnek, hogy idős korában gondozását biztosítja. Feltevése a megajándékozott magatartására visszavezethetően véglegesen megghiúsult, gyermekével évek óta nem tartja a kapcsolatot, erre az I. rendű alperes nem tart igényt.

Az alperesek ellenkérelmükben a kereset elutasítását kérték. Arra hivatkoztak, hogy az ajándékozáskor a felperesnek feltevése nem volt, az ajándékozó és a megajándékozott kapcsolatának megromlása kizárólag a felperes felróható magatartására vezethető vissza és a felperes igényével az általános elévülési időn belül nem lépett fel. A házasság megromlását követően a felperes magatartása miatt az I. rendű alperes folyamatos orvosi kezelésre szorult. Az ingatlan kizárólag azért került az I. rendű alperes tulajdonába, mert a felperes a korábbi házasságából született gyermekeire figyelemmel az öröklési jogvitát el kívánta kerülni.

Az elsőfokú bíróság ítéletében a keresetet elutasította és a felperest az alperesek részére 375.000,-Ft elsőfokú perköltség, az állam javára 450.000,-Ft kereseti illeték megfizetésére kötelezte. A megállapított tényállás szerint a felperes és a II. rendű alperes házassága megromlásának időszakában a felperes és az I. rendű alperes kapcsolatát konfliktusok terhelték, az iskolaválasztása miatt kialakult nézetkülönbség miatt migrénes fejfájás és más pszichés betegség miatt orvosi kezelésre szorult. A felperes és az I. rendű alperes között az elmúlt években sem alakult ki problémáktól mentes szülő-gyermek kapcsolat. Az elsőfokú bíróság a Ptk. 582. § (3) bekezdése szerinti törvényi feltételekre és a Legfelsőbb Bíróság PK 76. számú állásfoglalásában kifejtett szempontokra utalással, a felperes személyes előadása, a bizonyítékok értékelése eredményeként megállapította, hogy a szülők arra figyelemmel nyújtottak ajándékot az I. rendű alperesnek, hogy a korábbi házasságaikból született leszármazók és közös gyermekük közötti öröklési jogi vitákat és annak költségét elkerüljék. A felperes nem bizonyította, hogy az adásvételi szerződés megkötésekor a vételárat azzal a feltevessel adta ajándékba az I. rendű alperesnek, hogy idős korában gondozója legyen. Az állított feltevés hiányát alátámasztja, hogy a szerződés megkötésekor az I. rendű alperes három éves volt és a felperes a nagykorú gyermekei részére sem a későbbi gondozásának reményében, hanem a hagyatéki eljárás és az azzal kapcsolatos költségek elkerülése érdekében nyújtott ajándékot. Az ajándékozó és a megajándékozott között kiegyensúlyozott szülő-gyermek kapcsolat a felperes és a II. rendű alperes házasságának felbontásakor sem állt fenn és a keresetlevél benyújtásáig sem alakult ki. A felperes azonban az általános elévülési időn belül nem élt az ajándék visszakövetelésének jogával.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben elsődlegesen annak megváltoztatását keresete szerint kérte. Másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság utasítását kérte a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára. Álláspontja szerint tényállításait bizonyította. M.J. és P.J. tanúvallomásával igazolta, hogy az I. rendű alperes a kapcsolattartásra nem hajlandó, ballagására nem hívta meg, tanulmányairól sem tájékoztatta. Az ajándékot az elévülési időn belül visszakövetelte, keresetét azután terjesztette elő, hogy az I. rendű alperes kijelentette; nem kíváncsi a felperesre és nem hajlandó látni. Ekkor vált számára nyilvánvalóvá, hogy az I. rendű alperes magatartása már nem fog megváltozni, holott az ajándékozáskor abban bízott, hogy gyermeke idős korában gyámolítója lesz, betegségében, ápolni, gondozni fogja. Az I. rendű alperes az ingatlant értékesítette, a felperes élete elnehezült, egészségi állapota folyamatosan romlik, több betegségben szenved, feltétlenül szüksége lenne ápolóra, illetve gondozóra.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a jogvita elbírálásához szükséges bizonyítást lefolytatta, érdemben helytálló határozattal utasította el a keresetet, az ítélet a döntést alátámasztó ténybeli és jogi okfejtéssel is egyetért.

A fellebbezési érveléssel szemben az ítélőtábla kiemeli, hogy a Ptk. 582. § (3) bekezdése szerinti téves feltevésre alapított visszakövetelési jog érvényesítése során elsősorban az ajándékozónak az ajándékozás időpontjában fennállott és szándékát döntően meghatározó kívánalmat kell bizonyítani, amely nem azonosítható az ajándékozó elvárásával, reményével, hanem konkrétan kinyilvánított, a megajándékozottak számára is felismerhető feltevést kell kifejezésre juttatnia. Ezt a szándékot a felperes személyes meghallgatásakor az ajándékozó szülők halála esetén a hagyatéki eljárás és az ezzel felmerülő költségek elhárításában jelölte meg. Előadását az előző házasságából született gyermekeinek javára történt juttatása kétséget kizáróan megerősítette. A felperest az ajándékozásakor az I. rendű alperessel szemben tehát feltevés nem befolyásolta, és az I. rendű alperes juttatáskori életkora folytán a későbbi gondozására vonatkozó feltevése nem is feltételezhető.

A Ptk. 582. § (3) bekezdésére alapított visszakövetelési jog öt év alatt évül el. A Ptk. 326. § (1) bekezdésére figyelemmel az elévülés pedig akkor kezdődik, amikor az ajándékozás alapját adó feltevés véglegesen meghíúsul. Az I. rendű alperessel szembeni feltevés hiánya annak meghíúsulását fogalmilag kizárja, ehhez képest közömbös, hogy a felperes a Ptk. 582. § (3) bekezdésére alapított visszakövetelési igényét mikor terjesztette elő.

A felperes végleges keresetében létfenntartása veszélyeztetettségére hivatkozással nem kérte az I. rendű alperes kötelezését az ajándék visszaadására. A bíróság ezért a kérelemhez kötöttség elvére figyelemmel a felperes rászorultságát nem vizsgálhatta.

A Fővárosi Ítélőtábla a fentiek alapján az elsőfokú bíróság ítéletét - visszautalva az abban kifejtett helyes indokokra is - a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperes a Pp. 239. §-a szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése, a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles az alperesek fellebbezési eljárásban felmerült költségei - a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet alapján megállapított, a kifejtett képviseleti tevékenységgel arányban álló, az áfát is tartalmazó ügyvédi munkadíj - és az Itv. 46. § (1) bekezdése szerinti fellebbezési illeték megfizetésére.

Budapest, 2008. május 22.

Fermanné dr. Polák Zita s.k.,
a tanács elnöke

Dr. Baloginé dr. Faiszt Judit s.k.,
s.k. előadó bíró

Dr. Hegedűs Mária
bíró

A kiadmány hitelül: